

AFRIKAGETUIGENISSEN

Nieuwsbrief nr. 9

Oktober 2007

DE TIJD VLIEDT HEEN...

U hebt zeker ook wel het gevoel dat de tijd zo onverbiddelijk snel voorbij vliegt ? We zouden de tijd willen vasthouden maar de uren, de dagen, de jaren glijden voorbij als water dat door onze handen stroomt. Als we het goed bedenken is tijd eigenlijk ons kostbaarste bezit op deze aarde. De oude Romeinen wisten het wel : “Tempus fugit” en de wijze Seneca schreef reeds : “Niets hebben wij in handen tenzij een beetje tijd”.

De eeuwwende, het legendarische jaar 2000, ligt nog vers in ons geheugen en wij maken ons al klaar om het jaar 2008 in te stappen. Volgend jaar zal het ook honderd jaar geleden zijn dat de kolonie “Belgisch Congo” tot stand kwam en twee jaar later zal het al een halve eeuw geleden zijn dat velen onder ons zich verplicht zagen dit land weer te verlaten.

Wij schreven het al meer dan eens : Voor een vereniging is als de onze is het probleem tijd de voornaamste kopzorg. Eigenlijk zijn wij in een echte wedren met de tijd gewikkeld. Gelukkig zijn we erin geslaagd het ritme van ons opnamewerk gevoelig op te voeren en hebben we opmerkelijke vorderingen kunnen maken, zoals verder in dit nummer zal blijken, maar toch blijft het ons zorgen baren dat we nog zoveel belangrijk werk voor de boeg hebben. Naarmate onze kennissenkring uitbreiding neemt, geven we ons meer en meer rekenschap van de schatten aan wetenswaardigheden en herinneringen die nog liggen te sluimeren en die voor een jammerlijke teloorgang moeten worden gevrijwaard.

Teken aan de wand is dat wij in dit nummer van onze nieuwsbrief niet minder dan vier dierbare mensen moeten herdenken die ons tijdens de afgelopen maanden ontvallen zijn. De getuigenissen en geschriften die elk van hen ons nagelaten heeft zijn ons meteen dan ook dierbaarder dan ooit geworden.

Het Bestuur

Verder in dit nummer :

- In memoriam

- Meer over ons project. Wat doen wij ? Hoe ver staan wij ?
- Vernieuwde overheidssteun
- Een heuglijke dag te Oostende
- De gemoedrust van Jef Geeraerts
- Terug naar Congo ?
- Wij hadden de klok, zij hadden de tijd (Jos Bastiaensen)
- De geschiedenis van de Postdienst in Belgisch Congo

In memoriam

Professor André Huybrechts, *Bestuurder van Afrikagetuigenissen*

Wij brengen hulde aan de nagedachtenis van wijlen onze bestuurder André Huybrechts, die in onze raad een speciale plaats bekleedde. Als voorzitter van de zustervereniging *Mémoires du Congo* was hij daarvan de vertegenwoordiger in ons bestuur, precies zoals uw voorzitter ook in het bestuur van de Franstalige vereniging zetelt.

Deze gedegen econoom was voorheen professor in het hoger onderwijs, voormalig Europees ambtenaar, lid van de Koninklijke Academie voor de Overzeese Wetenschappen en auteur van heel wat wetenschappelijke publicaties.

Wij zijn hem dankbaar voor onze hartelijke samenwerking. Door ons stelselmatig te betrekken bij diverse belangrijke initiatieven heeft hij er

uitstekend toe bijgedragen om onze jonge vereniging ten volle haar plaats onder de zon te doen innemen.

Pater Wim Van Hoef

Op 95-jarige leeftijd overleed pater Wim Van Hoef, van de orde van de Witte Paters van Afrika. Geboren te Kinrooi, dus Limburger in hart en nieren, vertrok hij voor het eerst naar Congo in 1939 en kwam voorgoed naar het vaderland terug... in 1994. Dat betekent 55 jaar arbeid als missionaris in Afrika ! Zijn confraters beschreven hem als een monument !

Gelukkig hebben wij de gelegenheid gehad om een opname te maken van zijn levensverhaal.

Daaruit herinneren wij ons onder meer de onnavolgbare wijze waarop hij ons het relaas bracht van zijn wedervaren als aalmoezenier-brancardier tijdens de veldtocht in Abyssinië tijdens de tweede wereldoorlog, en meer bepaald hoe hij

de Italiaanse capitulatie van Saio beleefde.

Het zou voorts een onbegonnen werk zijn ook maar te pogen een samenvatting te maken van de missionaire en opvoedkundige taken die hij heeft vervuld, en dit in Ituri, Boven-Uele, Kisangani en Kivu. We kunnen enkel bewondering opbrengen voor de innerlijke kracht die deze man heeft bezield en ook in staat heeft gesteld om zulk een hoge leeftijd te bereiken ondanks de bewogen en moeilijke tijden die hij in zijn geliefde Congo heeft beleefd.

Pater Leonard Van Baelen

In juli van dit jaar overleed in het rusthuis van de Paters Capucijnen te Herentals pater Leonard Van Baelen. Hij werd 74 jaar. Moet deze “reus van Congo” nog worden voorgesteld ? Hij kwam onverwacht in het wereldnieuws toen hij tot zijn grote verrassing in 2003 door het Amerikaanse weekblad TIME werd uitgeroepen tot “Europese held”. Zijn naam is onlosmakelijk verbonden met het grote project CDI (centre de développement intégral) Bwamanda. Dat was nochtans niet zijn eerste roeping in Afrika. Hij was immers voorheen professor in de moraaltheologie aan de universiteit van Lovanium. Zijn confrontatie met de levensomstandigheden van de bevolking

in het noorden van de Evenaarsprovincie, en meer bepaald in de missiepost Bwamanda, had echter diepe indruk op hem gemaakt en had hem met enkele collega's aan het denken en aan het werken gezet. Dit heeft geleid tot het uitbouwen van het indrukwekkende concept Bwamanda. Daarin stond dus de idee van integrale ontwikkeling centraal. Daarom werd er simultaan gewerkt op landbouwkundig, medisch, sociaal en economisch vlak. Door de boeren een hoger inkomen te verschaffen moest de bevolking haar deel kunnen krijgen in het onderwijs en de gezondheidszorg.

De boeren die aangesloten zijn bij de coöperatie telen diverse producten voor de export. Het behalen van behoorlijke prijzen voor de geleverde arbeid was dus primordiaal. 500 km. wegen werden met eigen zorgen onderhouden en scholen en ziekenhuizen werden opgericht. Het was er niet om liefdadigheid te doen : er wordt voor alle zorgen een kleine bijdrage gevraagd, desnoods in natura.

Pater Van Baelen streefde ernaar een zo groot mogelijk aantal inlandse kaderleden te vormen, die geleidelijk de Europese medewerkers zouden kunnen vervangen.

Wij prijzen ons gelukkig dat wij de gelegenheid hebben gehad om pater Van Baelen te interviewen. Dat gebeurde amper enkele weken voor zijn overlijden. De bovenstaande foto is trouwens aan dit interview ontleend.

Met sereniteit en grote innerlijke moed trad hij de fatale afloop van zijn ziekte tegemoet. Een confrater typeerde hem als ‘een doordrijver, overtuigd van een ideaal, ten koste van wat ook’.

Jos Bastiaensen

Een koloniaal uit de duizend, zo mogen we hem wel noemen. Jos *had twee kinderdromen : gaan varen en Afrika ontdekken. Na zijn opleiding werkte hij een tijdje in de zaak van zijn vader, maar de vrijgevochten Jos besloot al gauw dat Congo zijn bestemming was. Samen met zijn jonge echtgenote Mitje verliet hij in 1951 de Belgische grond om een nieuw leven op te starten in de kolonie. Hij ging er werken voor de Bangala Cultuur Maatschappij, een landbouwonderneming in de Evenaarsprovincie. Het jonge echtpaar kwam er al dadelijk in de ban van het harde maar zo levensechte brousseleven en beleefde er negen jaar lang de mooiste tijd van hun leven.*

Jammer genoeg heeft de gezondheidstoestand van Jos ons belet nog een opname van zijn Congolees verhaal te realiseren, maar gelukkig beschikken we over een boeiend geschreven relaas, dat wij op blz. 7 van dit nummer overnemen.

Heel in het bijzonder zijn we Jos dankbaar voor het voorbeeldige en verdienstelijke werk dat hij geleverd heeft voor de heemkundige kring van Beerse, zijn geboortedorp. Van zijn hand is inderdaad de uitstekende brochure, "Beersenaren in Kongo" gepubliceerd, die een korte levensschets met sprekende foto's bevat van elk van zijn 79 dorpsgenoten, missionarissen, zelfstandigen, sociale werkers, militairen, enz. die het Congolese avontuur beleefd hebben.

Meer over ons project : Wat doen wij ? Hoe ver staan wij ?

Het lijkt ons nuttig nog even enige toelichting geven over onze activiteiten. U zult zeker wel geloven dat wij dag in dag uit meer dan druk bezig zijn, maar we begrijpen best dat wij een inspanning moeten doen om nog beter naar buiten te komen.

Opnamewerk en inzameling

Onze basisactiviteit is het registreren van audiovisuele interviews van mensen die ons hun Afrikaanse ervaringen willen toevertrouwen. Het

verheugt ons dat wij de laatste maanden serieuze vorderingen hebben kunnen maken. Op het ogenblik dat wij dit schrijven staat de teller op 153 opnames, die samen reeds ruim 120 uur in beslag nemen. Ons voorlopig streefdoel van 250 opnames ligt dus beslist in ons bereik. Trouwens, we hebben nog een wachtlijst van tientallen gegadigden te verwerken !

Ook ontvingen wij al 46 schriftelijke herinneringen : persoonlijke memoires, verhalen en andere geschriften.

Kopiëren

De oorspronkelijke opnames op mini-DV worden gekopieerd op DVD. De respondenten die dat wensen, ontvangen een DVD met hun opname. Deze is gratis voor onze leden die hun lidgeld betaald hebben. Zoniet is de prijs 19 €. Tot onze spijt heeft de aanmaak van deze kopieën echter nogal wat vertraging opgelopen. Wij doen goed ons best om de achterstand zo snel mogelijk in te lopen.

Verwerking

Met behulp van spraaktechnologie worden de interviews volledig uitgeschreven. Vervolgens worden ze geanalyseerd. Dat werk bestaat uit het indelen in sequenties en het toekennen van een codenummer. Die codenummers worden gekozen uit een lijst van 192 rubrieken uit de Universele Decimale Classificatie. Het tijdstip van aanvang van elke sequentie wordt in minuten en seconden geregistreerd. Tenslotte leidt een lijst van 900 trefwoorden zonder moeite naar de plaats waar het onderwerp in de audiovisuele of schriftelijke versie van de interviews aan bod komt.

Databank

De aldus geordende teksten worden samen met de biografische gegevens van

de respondenten verwerkt in een snel groeiende databank. Deze databank is ter beschikking gesteld van het Museum voor Midden-Afrika te Tervuren en wordt aangevuld naarmate ons werk vordert.

Geschreven herinneringen, foto's, enz.

Het inzamelen en verwerken daarvan verloopt op gelijkaardige manier. Zodra de ontvangen items gecatalogeerd en geanalyseerd zijn, worden zij naar het Tervurense Museum overgebracht. We konden al 185 documenten ter beschikking van het Museum stellen, waaronder ook films, foto's, fotokopieën van dienstbriefwisseling, enz.

Films

Het is steeds onze bedoeling geweest het ontvangen materiaal te verwerken in een aantal films. Twee zijn inmiddels voltooid : een over de zeevisserij vanuit Matadi en een biografische film over de figuur van prof. dr. P.G. Janssens, een onvergetelijke man met enorme verdiensten op het stuk van tropische geneeskunde.

En plannen...

Alsof dit alles niet genoeg was, hebben wij nog heel wat plannen in reserve. In afwachting dat wij daarvoor de tijd en de middelen vinden, leest u hierna enkele ideeën van die aard :

- het uitgeven van een geïllustreerde brochure met bijgaande DVD, waarin een synthese wordt gebracht van door ons ingezamelde herinneringen;
- beter uitgebouwde voorzieningen voor het dupliceren van films, foto's en dia's;
- scannen en reproduceren van uittreksels uit de "Gids voor de reiziger in Belgisch Congo", destijds uitgegeven door Inforcongo;
- het opstarten van een website;

- opstellen en verspreiden van een lijst van referentiewerken over ons Afrikaans verleden;

- verzamelen van informatie en documentatie over de legendarische "Congoboten" van de CMB;

- uitgeven van wenskaarten;

- medewerking aan de herdenking van het ontstaan van Belgisch Congo (1908-2008).

Deze lijst – we geven graag toe dat die ook enkele wensdromen bevat – is natuurlijk niet limitatief. Wij staan open voor alle suggesties... en vanzelfsprekend ook voor alle aangeboden hulp en medewerking.

Vernieuwde overheidssteun

Wij danken de Vlaamse Overheid die ook voor de derde fase van ons project een toelage heeft willen verlenen. Zoals vorig jaar bedraagt die 20.000 euro. Minister Anciaux sloot zich zodoende aan bij het advies van de beoordelingscommissie die de uitvoering van het project opvolgt. Het project voldoet naar zijn mening aan al de criteria die in het Erfgoeddecreet van de Vlaamse overheid zijn opgelegd.

De commissie meende dat de resultaten van de eerste twee fasen "veelbelovend" zijn en vertrouwt erop dat wij er zullen in slagen het vooropgestelde aantal respondenten te bereiken, zodat er voldoende tijd overblijft om de verzamelde gegevens te valoriseren.

Ondanks dit goede nieuws moeten we er andermaal op wijzen dat wij in financieel opzicht geen pad van rozen bewandelen. Immers, niet al onze werkingskosten worden door de toelage gedekt en van onze specifieke projectkosten moet 20 % met eigen middelen gedragen worden.

Geachte leden en sympathisanten, wees ons a.u.b. trouw, want wij blijven u meer dan ooit nodig hebben !

Een heuglijke dag te Oostende

Het is uiteindelijk 4 mei geworden toen we onze eerste samenkomst in hartje Oostende op touw konden zetten. Na maanden speurwerk hadden we zowat 180 adressen van oud-kolonialen uit de kuststreek – waaronder veel “aangespoelden” – bijeen kunnen sprokkelen.

Zo vonden ruim honderd geestdriftige oud-kolonialen de weg naar het piekfijne parochiecentrum “El Mar”. Velen hadden elkaar in geen jaren meer gezien of maakten nu meteen kennis bij een gezellige babbel.

Om te beginnen kregen we een verrassend welkomwoord te horen : het werd uitgesproken door Pater Scheutist Martin Mwibutulu, afkomstig uit Beneden-Congo en voor veel Oostendenaren geen onbekende meer, aangezien hij verbonden is aan de plaatselijke dekenij, zodat hij dus eigenlijk voor een deel onze gastheer was.

Het werd dan hoog tijd om aan het filmprogramma te beginnen.

Na een fijne reportage van Jan Scharpé over onze laatste algemene vergadering waren wij het natuurlijk aan Oostende verschuldigd de film “Pioniers naar Tropische Waters” in première te laten gaan. De bedoeling van deze film is de

herinnering te bewaren aan het avontuur van de zeevisserij die gedurende een twintigtal jaar met groot succes vanuit Matadi beoefend werd. Onnodig te zeggen dat de trailers uit Oostende afkomstig waren en dat heel wat namen van moedige en verdienstelijke Oostendse vissers aan deze onderneming verbonden zijn.

Daarna bracht Cyriel Van Meel ons een kijk op “Kongo ya sika”, Congo vandaag. Dat werd dus een boeiende filmreportage over de reis die hem in 2005 via Kinshasa tot in het hartje van de Kwango had gebracht. Sprekende beelden, helaas niet altijd even bemoedigend natuurlijk, maar met hier en daar toch enkele hoopgevende flitsen. Over deze memorabele reis heeft Cyriel trouwens ook een uitgebreide schriftelijke kroniek laten verschijnen in een vijftal vorige nummers van deze nieuwsbrief.

Bij wijze van contrast volgde dan “Congo Close-up”, de merkwaardige en succesrijke film van Robert Bodson, daterend uit 1954 waar, in de geest van die tijd, een indrukwekkend beeld wordt geschilderd van het toenmalige koloniale Kongo.

Op het programma stond dan verder nog een mooie selectie van fragmenten uit onze snel groeiende verzameling van getuigenissen van onze respondenten. Jammer genoeg was het daarvoor echter

te laat geworden, zodat wij dit deel van het programma naar onze volgende samenkomst moesten verschuiven.

*De Oostendenaren uit het gezelschap
omringen
Pater Martin*

Een bijzonder dank-je-wel zijn we verschuldigd aan de lieve dames, en met name aan het vlijtige bietje M.-Th. De Beul, die er op voorbeeldige wijze voor gezorgd hebben dat de dorstigen perfect werden gelaafd.

Een bereidwillige medewerker van "De Zeewacht" bracht in de volgende editie van zijn blad ruimschoots verslag uit over het gebeuren. Over een dubbele bladzijde van de krant kon men lezen "Oostendse vissers hebben Congolezen van de hongerdood gered" en verder "Afrikagetuigenissen zoekt koloniale Oostendenaars".

Wij beantwoorden zeker aan veler verwachtingen door op de ingeslagen weg door te gaan. Dat wordt dan zondag 16 december a.s., en dit keer voor de hele dag ! Wij hebben immers nog veel belangwekkende dingen te tonen maar bovenal stellen we er prijs op de vriendschapsbanden nauwer toehalen.

Bob Vanhee

N.B. Onder de aanwezigen noteerden we een opvallend groot aantal getrouwen wier Afrikaanse herinneringen wij reeds hebben kunnen registreren : een beetje kriskras : Alenus, Annys, Bosteels, De Baedts, Damman, De Beul, De Bruyne, Geerts, Jonckheere, Kint, Knaeps, Lamote, Lux, Scharpé, Vanhee, Van Meel, Van Wassenhove, Vrielinck, Dessel, Laleman, Vermast, Decroes, Quaegebuer, Van Steelant, Cordemans, Bruyns, Pieters, Dequeker, Gabriëls, Van Balen, Thijs... Nogmaals dank aan deze medestanders. Intussen blijven nieuwe kandidaten voor opname van harte welkom.

De gemoedrust van Jef Geeraerts

Onder de titel "'Mijn gemoedrust is de stilte'", publiceerde DE TIJD van 4 augustus jongstleden een lang gesprek met Jef Geeraerts over zijn schrijverschap. Wat Congo betreft, beperkten de ontboezemingen van de auteur zich tot de volgende passage :

- De echte pure natuur leerde Geeraerts in Afrika kennen. Daar is hij nog altijd vol van. "Ik heb het ongelooflijk geluk gehad om zeven jaar te leven in de echte oernatuur van Congo. Dat is voor mij fundamenteel geweest. Dat contact met wat ik nu een neolithische cultuur noem, met de oernatuur waar de tijd had stilgestaan."

"Toen ik in Congo was, gaf ik gas op alle vlakken. Met de vrouwen, met het jagen en noem maar op. Ik was jong, amper dertig jaar. Daarom denk ik daar

vandaag met een zekere nostalgie aan terug".

Dat iemand als Jef Geeraerts de Bantoecultuur als "neolithisch" kwalificeert kon naar onze mening niet onopgemerkt blijven.

Terug naar Congo ?

Men zal zich herinneren dat VRT-journalist Peter Verlinden enkele jaren geleden een experimentele reis naar de Beneden-Kongo heeft georganiseerd. Welnu, in december 2007 en in februari 2008 worden door het Davidsfonds opnieuw reizen naar die streek georganiseerd. Elke reis zal 11 dagen duren en andermaal worden geleid door Peter Verlinden. Deze reizen zijn exclusief gericht tot wie in de koloniale tijd of kort daarna in Congo heeft geleefd en de streek wil herbeleven.

Voor nadere inlichtingen wende men zich tot Davidsfonds Cultuurreizen/BCD Travel, Stationsstraat 100, 2800 Mechelen.

(e-mail:cultuurreizen@bcdtravel.be)

Wie Katanga wil ontdekken of herontdekken, kan terecht bij een specialist in uitzonderlijke reizen, de firma Asteria uit Brugge. In de zomer van 2008 organiseren zij een reis die onder andere Lubumbashi, Likasi en Lubudi zal aandoen. Aandacht zal zowel gaan naar natuurschoon en dorpsleven als mijnbouw.

Nadere informatie :
www.asteriaexpeditions.be
Telefoon : 050 33 25 16.

En wie helemaal niet beducht is voor het grote avontuur, kan zich wenden tot de touroperator Go Congo (www.gocongo.com) met vestiging in

Antwerpen. Onder meer organiseert deze onderneming afvaarten van de Congostroom van Kisangani tot Kinshasa (1.750 km.) in twee weken. Er wordt telkens overnacht in de dorpen langs de stroom. Niemand zal zich daarbij wel verkeerde voorstellingen maken ! De organisatoren zeggen er zelf wel bij dat dit geen vijfsterrentrips zijn !

Wij hadden de klok, zij hadden de tijd...

De Congojaren van wijlen Jos Bastiaensen uit Beerse.

In 1951 trad de betreurde Jos Bastiaensen in dienst van de Bangala Cultuur Maatschappij, een onderneming die rubber-, koffie- en cacao-plantages exploiteerde. Mitje, zijn kersverse echtgenote was graag bereid om hem in zijn avontuur te volgen. De onderneming beschikte over tien posten in de Evenaarsprovincie. Samen met één blanke collega moest Jos instaan voor de opbouw van huizen en fabrieken, de installatie en het onderhoud van machines, schrijnwerkerij en meubelmakerij.

'Bij aankomst moesten we ons zo snel mogelijk naar één van de posten begeven. Mitje ging vol moed naar de supermarkt om wat reisproviand te

kopen, maar ze kwam van een kale reis terug. Gedroogd vlees, viezige aardappelen en wat bloem; daarmee moesten we het doen. Ons nieuw onderkomen had elektriciteit noch stromend water. Daar zaten we dan, met één petroleumlamp en een heleboel ongedierte.'

Mitje en Jos bleven niet bij de pakken zitten en gingen aan de slag. Samen met het gezin van Jos' collega reisden ze van post naar post.

Mitje: 'De Maatschappij voorzag ons van katoen en breipriemen en daarmee startte ik breïlessen voor de Congolese vrouwen. We waren ook de enigen in de nabije buurt die beschikten over een grote EHBO-kist. Binnen de kortste keren stond men iedere dag op de barza aan te schuiven met allerlei kleine ongemakken. Op den duur werd ik verpleegster van het dorp, want dokters waren soms ver te zoeken.

We hadden drie bedienden, een kok, een boy lavadère en een boy maison. Deze laatste was in principe de enige die het huis betrad. Hij was verantwoordelijk voor de activiteiten en daden van zijn twee collega's. Want, het moet gezegd, de boys hadden wel eens lange vingers... We hebben ooit iemand moeten ontslaan die met grote pakken koffie aan de haal ging. Zijn vrouw verkocht geroosterde rupsen op de markt en daar werd een kopje koffie bij geschonken. Haar echtgenoot vond het maar normaal dat hij ongevraagd van onze voorraad gebruikte. Het begrip 'bezit' had andere betekenissen in Afrika. Bij feestelijkheden kregen we vaak fruit en bloemen aangeboden. Dat daarvoor onze eigen tuin net voordien leeggeplukt was, namen we er graag bij.

Met de meeste bedienden hadden we een goede relatie. Negen jaar lang

hadden we dezelfde kok. Door zijn losse handen was hij uit een missiepost gegooid. We hebben hem aangeworven op de luchthaven waar hij op zoek was naar werk. 's Anderendaags vonden we de beste Vlaamse 'pateekes' op de tafel.' Samenwerken met de zwarten vonden ze niet altijd even gemakkelijk.

Jos: 'Je moest afgelijnde taken geven met een welbepaalde tijdslimiet. Zonder duidelijke richtlijnen werd er weinig werk verzet. Wij hadden de klok, maar zij hadden de tijd... Soms durfde ik me wel eens boos maken op de arbeiders. Respect moest je echter op een andere manier verdienen. Ik werkte graag met de zwarten en sprak met hen in hun eigen taal. Onze arbeiders verdienden weinig geld, maar ze kregen een gemeubeld huisje, werkkledij en iedere week voedsel voor de kinderen. Geld werd in de brousse meestal gebruikt om drank te kopen.'

Mitje: 'We hadden weinig blanke vrienden in Congo. Jos had zijn ene collega waar hij nauw mee samenwerkte. Voor de rest kwamen we nauwelijks in contact met andere blanken. Paters waren er genoeg, en die kwamen altijd graag eten...

Jos: 'We waren op onszelf aangewezen in de brousse en hadden meer contacten met de zwarten dan met andere kolonialen. Om na het werk wat te ontspannen, hadden we een voetbalploeg opgericht. Met de vrije dagen gingen we dan voetballen in nabijgelegen dorpen. Dat kon soms heel spannend zijn. De regel was namelijk dat je nooit mocht gaan winnen op verplaatsing als je leven je lief was. Winnen 'op een ander' dat deed je gewoon niet. Zo zijn we toch enkele keren vlak na de match moeten vluchten

met onze vrachtwagens. Niemand verliest graag...

Mitje en Jos hebben de onafhankelijkheid meegevierd in de overtuiging dat ze konden blijven werken en leven in Congo. Zij vertrouwden erop, want hun relatie met de inlanders was altijd opperbest geweest.

Jos: 'In de Evenaarsprovincie werkte iemand die vòòr 30 juni 1960 overgeplaatst werd omdat hij de zwarten als beesten behandelde. Men was bang voor represailles bij de onafhankelijkheid en terecht, want hij heeft zich niet kunnen verstoppen en is vermoord. Zulke dingen zijn natuurlijk minder fraai om na te vertellen.'

Ondanks hun goede relaties met de dorpelingen, zijn Jos en Mitje moeten vertrekken. Ze zijn nooit fysiek bedreigd, maar na de onafhankelijkheid begonnen structuren uit elkaar te vallen en voor de kinderen was in de wijde omgeving geen school meer te vinden.

Gedurende 10 jaar hebben Jos en Mitje de beste tijd van hun leven beleefd. Ze waren jong en konden alles aan. Altijd waren er nieuwe uitdagingen die ze met beide handen aanpakten. Ze wilden samen oud worden in Congo.

Jos: 'Soms deed het pijn om lief en leed niet te kunnen delen met familie. Om de afstand wat te overbruggen, stuurden we veel foto's van ons en de kinderen naar Beerse. De zes maanden 'moederlands verlof' wogen echter zeer zwaar. Het was goed om de naasten opnieuw te zien, maar na een tijdje voelden we ons ontheemd en sloeg de verveling toe. We waren gewoon van 's

morgens tot 's avonds in de weer te zijn en hier zaten we maar wat te niksen...

Bij onze terugkeer naar Beerse hebben we een huis gebouwd volgens de wetten van de Congo: geen kelder, geen zolder en een kleine barza of veranda vooraan het huis.

Samen hebben we een benzinestation opgestart en ik gaf automechanica in de avondschoon. We hebben echter nooit écht afscheid genomen van de brousse. Het was ons leven, onze toekomst,...Die tijd in Congo kan niemand ons afnemen.

Een buitenkans voor uw bibliotheek!

'De Geschiedenis van de Postdienst in Belgisch Kongo (1886-1960)'

Ons bestuurslid, **Roger Gallant**, ereprovinciedirecteur der Posterijen in onze ex-kolonie, gaf onlangs een heel merkwaardig boek uit, in twee delen, in het Nederlands en het Frans, over **de geschiedenis en de evolutie van de Postdienst** in de context van de algemene ontwikkeling van de kolonie.

Dit werk kent vooral succes in universitaire kringen, bibliotheken, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, enz...

Deel I, een volumineus werk van 576 pagina's met 1250 illustraties, waarvan 289 foto's, 897 stempels, afstempelingen en 64 aardrijkskundige kaarten, wordt gevolgd door **deel II: De Postzegels** met 154 pagina's en 654 illustraties.

De

auteur, tevens uitgever, is bereid aan onze leden een belangrijke korting van 40 % toe te staan bij aankoop van dit werk.

De twee delen zijn samen of afzonderlijk verkrijgbaar en eventueel met dedicatie voor de prijs van:

Deel I: 40 € ipv 65 € + 5 € (verpakking + port) = **45 €**

Deel II: 18 € ip.v.30 € + 4 € (verpakking + port) = **22 €**

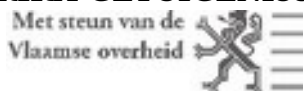
Deel I + II: 58 € + 9 € (verpakking + port) = **67 €**

door storting op P.C.R. nr. 000-0250305-45 van Roger Gallant, Sylvain Dupuislaan 306 te 1070 Anderlecht
e-mail roger.gallant@skynet.be Tel. 02 569 55 08.

Eveneens ter beschikking is de administratieve kaart van Kongo op 30 juni 1960, met de lijst van +- 2500 lokaliteiten, voor de prijs van 6 €, gelijktijdig te bestellen met het boek/de boeken.

Deze nieuwsbrief is uitgegeven door de
VZW

AFRIKA-GETUIGENISSEN

Zetel en secretariaat :
Hollandsvin 4, 3120 Tremelo
Telefoon en fax : 016 53 18 64
cyrielvanmeel@hotmail.com

Bankrekening : 001-4254043-87

Niets uit deze nieuwsbrief mag worden over-genomen, gekopieerd of gepubliceerd zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever